

A járásbíróság a Dr. Bárdos Gergely Ügyvédi Iroda (ügyintéző: [REDACTED] ügyvéd [REDACTED] szám alatti) által képviselt [REDACTED] '2310 Szigetszentmiklós, [REDACTED] m alatti lakos) felperesnek - Ügyvédi Iroda (ügyintéző: [REDACTED]) által képviselt Erste Bank Hungary Zrt. (1138 Budapest, Népfürdő utca 24-26. szám alatti székhelyű) alperes ellen végrehajtás megszüntetése iránt indított perében meghozta a következő

Í T É L E T E T

A bíróság a Dr. Lesznyák Ferenc közjegyző mellett működő Dr. Kovács Ferenc közjegyző-helyettes által [REDACTED]/2008/O. szám alatti végrehajtási záradékkal, mint végrehajtható okirattal elrendelt, a Kalapács Imre önálló bírósági végrehajtó előtt, [REDACTED]/2015. folyószám alatt fogatosított végrehajtási eljárást megszünteti.

A bíróság kötelezi az alperest, hogy – 15 napon belül – fizessen meg a végrehajtónak a fenti végrehajtási ügyben még meg nem fizetett 865.336,- (nyolcszázhatvanötezer-háromszázharminchat) Ft végrehajtási költséget.

A bíróság kötelezi az alperest, hogy – 15 napon belül – fizessen meg a felperesnek 1.190.893,- Ft (egymillió-százkilencvenezer-nyolcszázkilencvenhárom forint) perköltséget, a felperes jogi képviselőjének, [REDACTED] Ügyvédi Iroda, [REDACTED] számú letéti számlájára.

Az ítélet ellen a kézbesítésétől számított 15 nap alatt a Ráckevei Járásbíróságon, írásban, három példányban lehet fellebbezést benyújtani, a Budapest Környéki Törvényszéknek címezve.

A bíróság tájékoztatja a feleket, hogy kérhetik a fellebbezés tárgyaláson kívül történő elbírálását. Amennyiben a fellebbezés csupán a perköltség viselésére vagy összegére, a teljesítési határidővel kapcsolatos, vagy az ítélet indokolása ellen irányul, a felek kérhetik, hogy a másodfokú bíróság a fellebbezést tárgyaláson kívül bírálja el.

INDOKOLÁS

A bíróság a felek által csatolt okiratok, valamint Kalapács Imre önálló bírósági végrehajtó [REDACTED]/2015. számú végrehajtási ügy iratai alapján az alábbi tényállást állapította meg:

A felperes magánszemély, az alperes jogi személy, pénzügyintézet.

Ráckevei Járásbíróság
2016/12.

A felperes és az alperes között Budapesten, 2008. január 24. napján jött létre svájci frankban meghatározott deviza alapú kölcsön szerződés [REDACTED] szám alatt szabad felhasználású jelzáloghitellel biztosított, egyenletes részletfizetéssel, 6 hónapos kamatperiódussal (F/3). Az adós felperes Dr. Lesznyák Ferenc Budapest XVII. kerületi közjegyző előtt [REDACTED] 2008/3/0. szám alatt közjegyzői okiratban foglalt egyoldalú kötelezettség vállaló nyilatkozatban az alperes felé fennálló kölcsön szerződésből eredő fizetési kötelezettségüket megerősítette és elismerte (F/4.)

A felek közötti kölcsön szerződés I.1. pontjában a felek megállapodtak abban, hogy az alperes a felperes részére 63.977,-Ft svájci frank (hatvanháromezer-kilencszázhetvenhét svájci frank) kölcsönt nyújt.

A felek megállapodtak abban, hogy a [REDACTED] számon folyósított kölcsön szerződés nyilvántartására az alperes a kölcsön folyósítását követően ügyletszámot nyit a felperesnek.

A felek megállapodtak az alapul fekvő kölcsön szerződésben abban, hogy a kölcsönt 240 hónap futamidőre nyújtja az alperes a felperes részére a folyósítás napját követő hónap 15. napjával kezdődő ügyleti évre, melyet 2008. február 15. napjában jelöltek meg.

Az alapul fekvő szerződés II.1. pontja alapján a kölcsön folyósítása a felperesnek az adásvételi szerződésben megadott számlára lakossági forint bankszámlára történő egyösszegű átvezetéssel valósul meg.

A felek megállapodnak abban, hogy a szerződés II.2. pontjában megjelölt folyósítási feltételek maradéktalan teljesülése esetén 8 munkanapon belül átutalja az alperes a kölcsön összegét a felperesek részére.

A felek a kölcsön szerződés III.6. pontjában megállapodtak abban, hogy a szerződés teljes hiteldíj mutatója 8,58%.

A III.3. pontban a felek megállapodtak abban, hogy a kölcsön éves kamatába a folyósítás időpontjában a hirdetményben megállapított érték, melyet az alperes a szerződéskötés napjára vonatkozóan tájékoztató jelleggel közölt, a kamatláb évi 5,69%-os a kölcsön éves kamatába, kamatperiódusonként változó, de kamatperióduson belül állandó.

A felek a III.4. pontban megállapodtak is, hogy az adós a kölcsön folyósításakor a folyósított kölcsön összeg után folyósítási jutalékot fizet, melynek mértéke a szerződés időpontjában hatályos hirdetmény szerinti 1,5%, de maximum a hirdetményben megjelölt maximalizált összeg.

A felek a szerződés IV. pontjának 2. pontjában megállapodtak abban, hogy a havi összes kölcsön törlesztés és kamatfizetési kötelezettség a kölcsön futamideje alatt a kölcsön, valamint a kamat együttesen képezi a havi törlesztő részletet.

A havi törlesztő részlet összege kamat perióduson belül állandó törlesztő összegben a tőke és a kamat egymáshoz viszonyított aránya változó.

A felek közötti kölcsön szerződés IV.3. pontjában megállapodtak abban a felek, hogy a türelmi idő nélküli konstrukció esetén, illetve türelmi idő konstrukció esetében a türelmi idő leteltét

Ráckevei Járásbíróság
2016/12.

követően a tőke törlesztő részlet (tőke kamat) havonta fizetendő, együttes összege 309,18,- CHF (háromszáz-kilenc egész tizennyolc svájci frank), amely kamatperióduson belül változatlan.

A kölcsönszerződésben a felek megállapodtak abban is, hogy a felperesek tudomásul veszik, hogy a kölcsön folyósítás napja és a szerződés I.4. pontban írt első ügyleti év kezdő napja közötti időre eső kamatot az első törlesztő részlettel, türelmi idős konstrukció esetén az első törlesztéssel együtt, annak esedékességekor kötelesek megfizetni.

A kölcsönszerződés vonatkozásában a mindenkor esedékessé váló törlesztések, tőketörlesztések, illetve bármely más pénzbeli kötelezettség svájci frankban teljesítendő. Más pénznemben való teljesítés esetén az alperes az alperes által az esedékesség napján alkalmazott, az alperes hirdetményében meghatározott számlakonverziós deviza eladási árfolyamon számított svájci frank összeget fordít az éppen esedékessé vált kötelezettség teljesítésére.

A felek a szerződésben megállapodtak abban is, hogy a törlesztő összeg mértéke az első 6 hónapos kamatperiódus leteltét követően a kamatváltozás függvényében változik.

A kölcsön szerződés IV.3. pontjában a felek megállapodtak abban, hogy a tőke, kamat havi összege a kölcsön teljes futamideje alatt minden hónap 15 napján esedékes.

A felek a IV.5. pontban megállapodtak abban, hogy a folyósítási jutalék összege – tájékoztató jelleggel – jelen szerződés III.5. pontja alapján 900 svájci frank.

A felek a kölcsönszerződésben megállapodtak abban, hogy a ténylegesen fizetendő folyósítási jutalék összege a folyósított kölcsönösszeg után a folyósítás időpontjában hatályos, Hirdetményben meghatározott mérték alapján kerül megállapításra. A folyósítási jutalék fentiek alapján számított összege a kölcsön összegből, annak adós forint bankszámlájára történő folyósításával egyidejű zárolásra, majd levonásra kerül.

Az alperes a felperes felé a Kúriának a Pénzügyi Intézmények Fogyasztói Kölcsönszerződésére vonatkozó jogegységi határozatával kapcsolatos egyes kérdések rendezéséről szóló 2014. évi XXXVIII. törvényben, valamint a Kúriának a Pénzügyi Intézmények Fogyasztói Kölcsönszerződésére vonatkozó jogegységi határozatával kapcsolatos egyes kérdések rendezéséről szóló 2014. évi XXXVIII. törvénynek az elszámolás szabályairól, és egyéb rendelkezésekről szóló 2014. évi XL törvény szabályai szerint elkészített elszámoló levéllel, 2015. április hó 10. napján elszámolt.

Az alperesi elszámolás alapján a pénzügyi teljesítés napját követően a felperesek devizában nyilvántartott tartozásának összege 14.451.474,-Ft-ban került meghatározásra, 256,47%-os forint/svájci frank átszámítással számítva. A forintosítást megelőzően 2014. november 30. napján 60.032,23,-CHF fogyasztói kölcsönszerződésből eredő lejárt tartozás összeget tartott az alperes nyilván felperesek terhére.

A felperes a keresetében kérte, hogy a bíróság az alperes javára felperessel szemben indult végrehajtási eljárást szüntesse meg.

A Pp. 369.§ (1) bekezdés a) pontja alapján kérte az alperest perköltségben marasztalni.

Ráckevei Járásbíróság

/2016/12.

A felperes álláspontja szerint a felek között megkötött alapul fekvő kölcsönszerződések érvénytelenek, semmisen figyelemmel arra, hogy az alapul fekvő szerződések több jogszabály helybe is ütköznek. Álláspontja szerint a felek közötti szerződés a Ptk. 217.§ (1) bekezdésébe és a Hpt. 210.§ (1) bekezdésébe ütközően semmisen. A felperesek álláspontja szerint az alapul fekvő szerződés érvénytelensége figyelemmel arra, hogy a Hpt. 213.§ (1) bekezdés a), b), c), d) és e) pontjai, valamint a Hpt. 210.§ (2) bekezdésébe és a Ptk. 200.§ (2) bekezdésébe ütközik.

A felperesek álláspontja szerint a kölcsönszerződés semmis azért, mert nem tartalmazza a szerződés tárgyát, azaz a Hpt. 213.§ (1) bekezdés a) pontjába és Hpt. 210.§ (2) bekezdésébe, Ptk. 200.§ rendelkezik. E körben előadták, hogy a feleknek a Ptk. 523.§ (1) bekezdése alapján kötelesek meghatározni, hogy a meghatározott pénzüsszeget a hitelező az adós rendelkezésére bocsát, az adós pedig köteles a kölcsön összegét a szerződés szerint visszafizetni.

A felperesi álláspont szerint a szerződésből kitűnt, hogy azt a felek papír alapon svájci frank pénznemben rögzítették a felperesek tartozását, azonban az ténylegesen forintban került teljesítésre a szerződéses összeg utalására és a szerződés I.1. és II.1. pontjában foglaltakra figyelemmel. Fentiekre figyelemmel a felperes álláspontja szerint a kölcsönszerződés tekintetében nem állapítható meg annak tárgya és az, hogy a peres felek hogyan állapodtak meg a kölcsön szerződés tárgyában és a kölcsön összegének forintban való meghatározásában.

A felperes hivatkozott továbbá arra, hogy álláspontja szerint a kölcsönszerződés semmis továbbá, mert nem tartalmazza jogszerűen a szerződés tárgyát és a kölcsön összegét. Ugyancsak semmis a szerződés, mert nem tartalmazza az ügyleti kamat mértékét, meghatározásakor nem került az ügyleti kamat mértéke pontosan meghatározásra Hpt. 213.§ (1) bekezdés c) pontja alapján. A felperesi álláspont szerint semmis továbbá a szerződés, mivel a THM mértéke nem került pontosan meghatározásra a Hpt. 213.§ (1) bekezdés b) pontja alapján. Ugyancsak semmis a kölcsönszerződés, mivel nem tartalmazza jogszerűen a törlesztő részleteket a Hpt. 213.§ (1) bekezdés e) pontjára is figyelemmel.

A felperes keresete alátámasztása körében hivatkozott és csatolta az e körben irányadó bírói joggyakorlatot alátámasztó ítéleteket.

A felperes kérte továbbá a felmerült perköltsége megtérítését, az IM rendelet szerinti mérlegeléssel.

Az alperes érdemi ellenkérelmében kérte a felperes keresetének elutasítását. Álláspontja szerint az alperes és a felperesek között kötött szerződés mind a jogszabályi követelményeknek megfelel, mind a 6/2013. Polgári Jogegységi határozat, mind az 1/2016. Polgári Jogegységi határozat szabályainak megfelel.

Álláspontja szerint a felek megfelelő és érvényes szerződést kötöttek, a felperes kérelme jogilag nem megalapozott. Mind a szerződés tárgya, mind az ügyleti kamat mértéke, mind a THM a felek szerződésében megfelelően került kikötésre.

Hivatkozott e körben az alperes is az irányadó bírói gyakorlatra. Álláspontja szerint a felperes által hivatkozott jogi álláspont nem megalapozott, a felek közötti szerződés alapján felperes tartozása kiszámítható.

Ráckevei Járásbíróság
/2016/12.

A felperes keresete az alábbiak szerint alapos.

A Pp. 3.§ (3) bekezdése alapján a jogvita elbírálásához szükséges bizonyítékok rendelkezésre bocsátása a feleket terhelő bizonyítási indítvány elmulasztása, illetve a bizonyítási indítvány elkészített voltának jogkövetkezmenyei, valamint a bizonyítás sikertelensége a törvény eltérő rendelkezése hiányában a bizonyításra kötelezett felet terheli.

A Pp. 164. § (1) bekezdés szerint a per eldöntéséhez szükséges tényeket általában annak a félnek kell bizonyítani, akinek érdekében áll, hogy azokat a bíróság valóban fogadja el.

Jelen perben a felperest terhelte a bizonyítási kötelezettség a tekintetben, hogy felperesnek az alperessel megkötött szerződése, a szerződés megkötésének időpontjában a szerződéskor hatályos jogszabályokba ütközött, így jogellenes és érvénytelen szerződés került megkötésre, ily módon az ez alapján indított végrehajtási eljárást megszüntetése indokolt.

A felek szerződéskötéskor hatályos és alkalmazandó a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (továbbiakban: Ptk.) 200. § (2) bekezdése semmis az a szerződés, amely jogszabályba ütközik, vagy amelyet jogszabály megkerülésével kötöttek, kivéve ha ahhoz a jogszabály más jogkövetkezmenyt fűz. Semmis a szerződés akkor is, ha nyilvánvalóan a jóerkölcsbe ütközik.

A felek szerződéskötésekor hatályos a hitelintézetekről és a pénzügyi vállalkozásokról szóló 1996. évi CXII. törvény (továbbiakban Hpt.) 213. § (1) bekezdése alapján semmis az a fogyasztási, lakossági kölcsönszerződés, amelyik nem tartalmazza

- a) a szerződés tárgyát,
- b) az éves, százalékban kifejezett teljes hiteldíjmutatót, a hiteldíjmutató számítása során figyelembe nem vett egyéb - esetleges - költségek meghatározását és összegét, vagy ha az ilyen költségek pontosan nem határozhatók meg, az ezekre vonatkozó becslést,
- c) a szerződéssel kapcsolatos összes költséget, ideértve a kamatokat, járulékokat, valamint ezek éves, százalékban kifejezett értékét,
- d) azon feltételeknek, illetőleg körülményeknek a részletes meghatározását, amelyek esetében a hiteldíj megváltoztatható,
- e) a törlesztő részletek számát, összegét, a törlesztési időpontokat,
- f) a szükséges biztosítékok meghatározását, valamint
- g) a szerződéshez kapcsolódóan a fogyasztótól megkövetelt biztosítások megjelölését.

A Kúria deviza alapú kölcsönszerződésekkel kapcsolatos perekben felmerült egyes elvi kérdésekről szóló 6/2013. Polgári jogegységi határozat 3. pontja alapján a pénzügyi intézményt a jogszabály alapján terhelő tájékoztatási kötelezettségnek ki kellett terjednie az árfolyamváltozás lehetőségére, és arra, hogy annak milyen hatása van a törlesztőrészletekre. A tájékoztatási kötelezettség nem terjedhet ki az árfolyamváltozás mértékére.

A 6/2013. Polgári jogegységi határozat 4. pontja alapján ha a bíróság a szerződés érvénytelenségét állapítja meg - a jogkövetkezmenyek alkalmazására irányuló kereset (vizontkereset) esetén, feltéve, hogy az érvénytelenség oka kiküszöbölhető, vagy utóbb megszűnt - a bíróságnak elsősorban a szerződés érvényessé nyilvánítására kell törekednie.

A 6/2013. Polgári jogegységi határozat 5. pontja alapján ha a bíróság a fogyasztói szerződés valamely rendelkezését érvénytelennek találja, a szerződés azonban az érvénytelen rész nélkül

Ráckevei Járásbíróság**2016/12.**

is teljesíthető, az érvénytelennek minősített kikötés nem vált ki joghatást; a szerződés azonban egyebekben változatlan feltételekkel köti a feleket.

Az 1/2016. Polgári jogegységi határozat 1. pontja alapján a deviza alapú fogyasztási és lakossági kölcsönszerződés abban az esetben is megfelel a hitelintézetekről és a pénzügyi vállalkozásokról szóló 1996. évi CXII. törvény (a továbbiakban: Hpt.) 213. § (1) bekezdés a) pontja által előírt követelménynek, ha az írásba foglalt szerződés - ideértve az annak a szerződéskötéskor részévé vált általános szerződési feltételeket is - a kölcsön összegét forintban (lerovó pénznem) határozza meg, feltéve, hogy az így meghatározott kölcsönösszeg devizában (kirovó pénznem) kifejezett egyenértéke pontosan kiszámítható az átszámítás szerződésben rögzített későbbi időpontjában, ennek hiányában a folyósításkor, az akkor irányadó árfolyam figyelembevételével.

Az 1/2016. Polgári jogegységi határozat 2. pontja alapján a deviza alapú fogyasztási és lakossági kölcsönszerződés abban az esetben is megfelel a Hpt. 213. § (1) bekezdés e) pontja által előírtaknak, ha az írásba foglalt szerződés - ideértve az annak a szerződéskötéskor részévé vált általános szerződési feltételeket is - kiszámítható módon tartalmazza a törlesztő részletek számát, összegét és a törlesztési időpontokat. A törlesztő részletek összege kiszámíthatónak tekintendő, ha a szerződés rögzíti legalább azokat az adatokat és azt a számítási módot, amelyek alapján a törlesztő részletek összege az átszámítás szerződésben rögzített későbbi időpontjában, ennek hiányában az egyes törlesztő részletek esedékességekor pontosan meghatározható.

A felek a szerződéskötésekor hatályos és alkalmazandó Ptk. vonatkozó szakaszai alapján a bíróság megállapította, hogy a felek szerződése több pontban is jogszabályba ütköző és így módon az egész szerződésre kihatóan érvénytelen, semmis a szerződés.

Elsődlegesen a felperesi jogi állásponttal egyezően a bíróság is arra a megállapításra jutott, hogy a felek közötti alapul fekvő szerződésben nem került pontosan meghatározásra a szerződés tárgya, így az a Hpt. 213.§ (1) bekezdés a) pontjába, a Hpt. 210.§ (2) bekezdésébe ütközik.

Csupán a törlesztő részletek és a svájci frankban meghatározott pénznem meghatározása nem teszi kiszámíthatóvá a felek közötti szerződést figyelemmel arra, hogy a felek között nem deviza kölcsön, hanem deviza alapú szerződés jött létre.

A felek a szerződés I.1.pontjában a kölcsön összegét kizárólag svájci frank pénznemben jelölték meg, azonban a felek közötti szerződésből és a csatolt okiratokból kitűnik, hogy a folyósítás ténylegesen forintban történt meg. A felek a szerződésükben tehát a törlesztést svájci frankban határozták meg, azonban a forintszámlára történő forintban való folyósítással mindenképpen szükség lett volna a kölcsönösszegnek, mint a kirovó, mind a lerovó pénznemben, azaz a forintban történő meghatározására is a szerződésben túl a svájci frank alapú összeg megadásán.

E körben a bíróság rámutat arra a 6/2013. Polgári jogegységi határozat, valamint 1/2016. Polgári Jogegységi határozatok alapján arra, hogy a kölcsön szerződés tekintetében nem elegendő a törlesztő részletek és kölcsön összegének megállapítása, ehhez szükséges a törlesztő részletek és a kölcsön összegek pontos, egzakt bárki által követhető kiszámítási módjának megadása. Szükséges továbbá, hogy ezekben a felek az alapul fekvő szerződésben

Ráckevei Járásbíróság
/2016/12.

állapodjanak meg és ezen elvek közlése, amely alapján a folyósítási feltételek teljesítését követően a felperesek részére az alperes a szerződéses összeget kiutalja olyan pontosan meghatározott metódus alapján történjen amely egyértelműen meghatározhatóvá teszi, azt, hogy a felek mely összegekben, mely idő intervallumban, mely dátumon belül tudják pontosan kiszámítani a tartozás teljes összegét és az egyes esedékes törlesztő részleteket.

A bíróság álláspontja szerint a jelen perbeli kölcsön szerződés tekintetében nem állapítható meg, hogy az kiszámítható módon tartalmazná akár forintban, akár svájci frankban a felek közötti szerződés pontos összegét és törlesztő részleteinek összegét, mivel egyáltalán nem rendelkezik a vételi árfolyam alkalmazásáról.

Továbbá a szerződés II.1. pontja alapján sem határozható meg azon kérdés, hogy a folyósítási feltételeket követően hányadik napon érvényes, milyen deviza árfolyamot köteles az alperes alkalmazni a kölcsön összeg devizában való meghatározásakor.

A kölcsönszerződés csupán egy 8 munkanapos intervallumot rögzít, e körben ezen dátumrögzítése hiányában viszont sérül az egyértelmű kiszámíthatóság elve, amely alapján azon változó, amely alapján az egyik változó az absztrakt kiszámíthatóság képletéből hiányzik.

Ugyancsak hiányzik a felek szerződése alapján a folyósítási jutalék pontos összegének és kiszámításának módja is figyelemmel a szerződés III.4., illetőleg IV. 5. pontjának összevetése alapján, mely szerint pontosan nem határozható meg az ott közölt szövegrészekre is figyelemmel a folyósítási jutalék pontos összege.

A fentiek alapján az alapul fekvő kölcsönszerződés semmis, mert nem tartalmazza jogszerűen a szerződés tárgyát, a kölcsön összegét, a 6/2013. Polgári Jogegységi Határozat 2.a) pontjának megfelelően.

Semmis továbbá a felek közötti a kölcsönszerződés azon okból is, mert a Hpt. 213.§ (1) bekezdés c) pontja alapján a szerződés alapján a valós ügyleti kamat mértéke nem számolható ki.

A kölcsönszerződés III.2. pontjában feltüntetett ügyleti kamat tájékoztató jellegű, maga a szerződés is rögzíti, hogy a kölcsönszerződés tekintetében nem az aláírás napjára irányadó tájékoztatás szerinti kamatláb lesz a ténylegesen alkalmazandó, hanem a folyósításkor érvényes, amely a kölcsönszerződés aláírásakor a felek által nem volt ismert.

E körben a bíróság kiemeli az 1/2016. Polgári Jogegységi Határozat 2. pontja vonatkozásában azt, hogy a Polgári Jogegységi Határozat e körben előírja azt, hogy a deviza alapú fogyasztási és lakossági kölcsönszerződések abban az esetben is megfelelnek az előírtaknak, ha az írásba foglalt szerződés kiszámítható módon tartalmazza a törlesztő részletek számát, összegét és időpontokat. A törlesztő részletek összege akkor tekinthető kiszámíthatónak, hogy a szerződés rögzíti legalább azon adatokat és számírási módokat, ami alapján a törlesztő részelt összege az átszámítás szerződésben rögzített későbbi időpontjában ennek hiányában az egyes törlesztő részletek esedékességükor pontosan meghatározhatók.

Ráckevei Járásbíróság
 [REDACTED] /2016/12.

A bíróság megállapította, hogy a felek szerződése és az alperes által csatolt üzletszabályzat és hirdetésmények alapján ezen összegek pontosan nem számíthatók ki, annak a metódusa pontosan nem került megadásra, így a felek szerződése e körben is semmis.

A bíróság álláspontja szerint semmis a felek alapul fekvő szerződése, mert a Teljes Hiteldíjmutató (THM) mértéke nem került pontosan meghatározásra Hpt. 213.§ (1) bekezdés b) pontja alapján figyelemmel arra, hogy az a kölcsönszerződés tekintetében nem az aláírás napjára érvényes tájékoztatás szerinti THM lesz a ténylegesen alkalmazandó, mivel a a szerződés II.3. pontjából értelemszerűen következik, hogy a THM meghatározása során az alperes nem valós ügyleti kamatot vett figyelembe, hanem csak tájékoztató jelleggel a kölcsönszerződés III.2. pontjában közölt kamatmértéket.

A fentiekre figyelemmel a bíróság álláspontja szerint, mivel vannak olyan szerződéses pontok, amelyek semmissége a szerződés egészét érvénytelenné teszik, az alapul fekvő szerződés vonatkozásában a bíróság a végrehajtási eljárást megszüntette figyelemmel arra, hogy a fent hivatkozottak alapján a felek között az érvényesen nem jöhetett létre.

A Pp. 369. § (1) bekezdés a) pontja alapján a végrehajtási záradékkal ellátott okirattal és a vele egy tekintet alá eső végrehajtható okirattal elrendelt végrehajtás megszüntetése és korlátozása iránt pert akkor lehet indítani, ha a végrehajtani kívánt követelés érvényesen nem jött létre.

A fentiek alapján, mivel a felek szerződése érvényesen nem jött létre, így a bíróság a felperessel szemben az alperes javára az érvénytelen szerződés alapján foganatosított végrehajtást megszüntette.

Figyelemmel arra, hogy az alperes teljes mértékben pervesztes lett, a bíróság a Pp. 78.§ alapján, kötelezte a felperesnél felmerült perköltségek megfizetésére. E körben a felperes kereseti kérelmében foglalt nyilatkozat (F/2) alapján a felperesi jogi képviselő letéti számlájára történő közvetlen utalással kötelezte az alperest a felperesi ügyvédi munkadíj, mint perköltség, megfizetésére a 32/2003. IM rendelet 2.§ (2) bekezdés a) és b) pontjaira figyelemmel, a pertárgy értékhez igazodóan.

A bírósági végrehajtó nyilatkozata alapján megállapította a bíróság, hogy a bírósági végrehajtót az ügyben behajtási jutalék nélkül számítva összesen 865.336,-Ft még meg nem térült végrehajtási költség illeti meg Vht.9.§ és Pp. 78.§ alapján.

A bíróság a pervesztes alperest kötelezte a felperes teljes költségmentessége folytán le nem rótt 1.190.893,-Ft eljárási illeték megfizetésére az Itv. 74.§ (3) bekezdés, valamint a 6/1986. IM rendelet 13.§ (6) bekezdés és 14.§ alapján.

Az ítélet ellen Pp. 233.§ (1) bekezdés alapján van helye fellebbezésnek.

Ráckeve, 2016. szeptember 28. napja

A kiadmány hitelétül:
 Kirchner Erzsébet
 tisztviselő

dr. Stringovics Anett sk.
 bíró